

عنوان مقاله:

خداوند، حافظه و زیبایی؛ تحلیلی مانوی از اعترافات آگوستین، دفتر دهم، باب های یکم تا سی وهشتم

محل انتشار:

دوفصلنامه هفت آسمان، دوره 18، شماره 69 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

یوهانس وان اورت
فهیمه زعفرانی

خلاصه مقاله:

این مقاله خوانشی مانوی از دفتر دهم اعترافات است. به نظر نویسنده، آگوستین با یک دهه زندگی در میان مانویان و آشنایی با کتاب و آموزه های آنان عمیقا تحت تاثیر کیش مانوی درآمد بود. وی این موضوع را در بررسی دفتر دهم اعترافات به خوبی نشان می دهد. آگوستین در این دفتر نخست از شناخت خداوند سخن به میان می آورد. در مانویت نیز، که گونه ای کیش گنوسی است، «شناخت» در واقع به منزله «شناخت حقیقت» است و برگزیدگان، معرفت را از راه حقیقت جاودان به دست می آورند. آگوستین خداوند را با اصطلاحاتی که بی تردید یادآور واژگان، مفاهیم و اعمال مذهبی مانوی است توصیف می کند. نیز وقتی از حافظه سخن می گوید، استعاره های مشابه استعاره های مانویان را به کار می برد. تشابه این متن با کفالایا، مانوی ۵۶، نیز بسیار جالب توجه است.

کلمات کلیدی:

مانی، آگوستین، شناخت، معرفت، کفالایا، اعترافات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1248540>

